

Fremsat den 3. oktober 2024 af miljøministeren (Magnus Heunicke)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse

(Styrket affaldstilsyn, herunder modtagekontrol og håndhævelse af forbud mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter og ophævelse af bestemmelser om genbrugsområder på genbrugspladser)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. I § 44 indsættes som *stk. 8*:

»*Stk. 8.* Miljøministeren kan fastsætte regler om modtagelse af affald hos virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, herunder regler om virksomhedernes forpligtelser til at:

- 1) kontrollere affaldets indhold,
- 2) afvise modtagelsen af visse typer affald,
- 3) underrette affaldsproducenten eller affaldsindsamleren om foretagne kontroller, og

4) indberette oplysninger til brug for affaldstilsynsmyndigheden.«

2. § 48, *stk. 1, nr. 2*, ophæves.

Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.

3. I § 48, *stk. 8*, ændres »*stk. 1, nr. 5*« til: »*stk. 1, nr. 4*«.

4. § 50 *f* ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse	
1.	Indledning
2.	Lovforslagets baggrund
3.	Lovforslagets hovedpunkter
3.1.	Bemyndigelse til at fastsætte regler om modtagekontrol mv. på affaldsbehandlingsanlæg
3.1.1.	Gældende ret
3.1.1.1.	Miljøbeskyttelsesloven
3.1.1.2.	Bekendtgørelse nr. 1271 af 21. november 2017 om anlæg, der forbrænder affald
3.1.1.3.	Ecodesignforordningen
3.1.2.	Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
3.1.2.1.	Krav om kontrol
3.1.2.2.	Krav om afvisning
3.1.2.3.	Underretning og indberetning om affaldets indhold af affald egnet til materialenyttiggørelse og usolgte forbrugerprodukt
3.2.	Ophævelse af bestemmelser om genbrugsområder på de kommunale genbrugspladser samt gebyrfinansiering hertil
3.2.1.	Gældende ret
3.2.2.	Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4.	Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål
5.	Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
6.	Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
7.	Administrative konsekvenser for borgerne
8.	Klimamæssige konsekvenser
9.	Miljø- og naturmæssige konsekvenser
10.	Forholdet til EU-retten
11.	Hørte myndigheder og organisationer m.v.
12.	Sammenfattende skema

1. Indledning

Erhvervsaffald udgør langt størstedelen af den totale affaldsmængde. Virksomheder har pligt til at sortere deres affald og sikre, at affald egnet til materialenyttiggørelse ikke bliver sendt til forbrænding. Tilsynet med virksomhedernes affaldshåndtering er dog varierende fra kommune til kommune og i mange tilfælde begrænset.

Hertil kommer, at modtagekontrollen på affaldsforbrændingsanlæg har fokus på at undgå luftforurening, men ikke på at undgå forbrænding af affald egnet til materialenyttiggørelse.

Endelig har kommunerne forskellig praksis for klassificering af affald. Uensartet tilsyns- og klassificeringspraksis skaber ulige konkurrencevilkår mellem virksomhederne på tværs af kommunegrænser og medfører, at store mængder affald egnet til materialenyttiggørelse sendes til forbrænding.

Lovforslaget indeholder på den baggrund forslag til ændring

af lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 928 af 28. juni 2024, (herefter miljøbeskyttelsesloven).

Med lovforslaget foreslås det, at der indsættes en bemyndigelse i miljøbeskyttelsesloven til miljøministeren, som kan anvendes til at fastsætte regler om de forpligtelser, som virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg skal overholde ved modtagelse af affald egnet til materialenyttiggørelse.

Med den foreslåede bestemmelse kan ministeren fastsætte regler om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, bl.a. de anlæg der modtager affald med henblik på forbrænding eller genanvendelse, skal foretage kontrol af affaldets indhold af affald egnet til materialenyttiggørelse og om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg skal afvise affald, hvis det vurderes, at affaldslæset indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse eller affald i form af usolgte forbrugerprodukter.

Det forventes, at der efter lovforslaget fastsættes regler om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg kan afvise affaldslæs egnet til materialenyttiggørelse på to måder. Dels kan virksomheden fysisk afvise affaldslæset, hvorefter det bortkøres fra affaldsbehandlingsanlægget. Dels

kan virksomheden foretage en såkaldt administrativ afvisning af affaldslæset, som i praksis indebærer at der indberettes oplysninger om affaldslæset til Miljøstyrelsen i tilfælde, hvor det ikke er muligt fysisk at afvise affaldslæset. Det er sjældent muligt at afvise affaldslæs fysisk, da affaldet ofte ikke kan læses tilbage i lastbilen efter aflæsning bl.a. pga. arbejdsmiljøregler. Mange affaldsforbrændingsanlæg mangler både det nødvendige udstyr og faciliteter til at håndtere dette sikkert. Derfor kontrolleres affaldet ofte kun via overvågningsbilleder.

Afvisning af affald egnet til materialenyttiggørelse er en måde, hvorpå det kan undgås at affald, som skulle være materialenyttiggjort, ikke bliver forbrændt. Konsekvensen ved en fysisk afvisning er, at affaldslæset ikke bliver hældt i affaldsforbrændingsanlægget, hvorimod konsekvensen ved en administrativ afvisning er, at affaldsbehandlingsanlægget underretter den ansvarlige for affaldet og indberetter oplysninger til affaldstilsynsmyndigheden.

Endelig foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at virksomheder, der driver et affaldsbehandlingsanlæg, skal underrette affaldsproducenten eller affaldsindsamleren, hvis det ved kontrol vurderes, at et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse eller usolgte forbrugerprodukter, og at virksomhederne skal indberette oplysninger til brug for affaldstilsynsmyndigheden.

Bemyndigelsen skal anvendes til at udmønte dele af den politiske aftale om Klimaplanen for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi (af juni 2020) og den opfølgende aftale (af august 2022), der angår styrket affaldstilsyn.

Bemyndigelsen skal herudover anvendes til at supplere den nye forordning om miljøvenligt design, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter (herefter: ecodesignforordningen), og denne forordnings bestemmelser om forbud mod destruktion af visse forbrugerprodukter. Ecodesignforordningen bygger videre på erfaringer fra det gældende ecodesigndirektiv (2009/125/EC), som bl.a. har udgjort et væsentligt bidrag til at reducere energiforbruget fra energirelaterede produkter. Forordningen skal bidrage til at forbedre produkters miljømæssige bæredygtighed og sikre fri bevægelighed på det indre marked ved, at Kommissionen i medfør af forordningen kan vedtage krav til miljøvenligt design til stort set alle fysiske produkter (undtagen fødevarer, foder og lægemidler), som markedsføres i EU. Ved udvidelsen sættes større fokus på produkters miljø- og klimaaftryk samt cirkulær økonomi.

Med lovforslaget foreslås endelig, at miljøbeskyttelseslovens bestemmelse om bemyndigelse til at fastsætte regler om genbrugsområder på kommunale genbrugspladser samt gebyrfinansieringshjælpen hertil ophæves.

2. Lovforslagets baggrund

Den daværende regering (Socialdemokratiet) og Venstre,

Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti, Liberal Alliance og Alternativet indgik den 16. juni 2020 en politisk aftale om en klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi (herefter klimaplanen). Enhedslisten, Det konservative Folkeparti og Alternativet er siden udtrådt af aftalen. Et af delelementerne i aftalen er et styrket og risikobaseret affaldstilsyn, således at indsatsen målrettes de virksomheder, hvor der er størst risiko for, at reglerne ikke overholdes, og hvor miljørisikoen er størst.

Aftalens delelement om styrket affaldstilsyn og strømlinet praksis er beskrevet nærmere i en opfølgende politiske aftale af 30. august 2022 om klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi. Med den opfølgende aftale blev der blandt andet opnået enighed om følgende:

1. Dele af affaldstilsynet flyttes fra kommunerne og Landbrugsstyrelsen til Miljøstyrelsen fra 2025. Samtidigt overtager Miljøstyrelsen hele ansvaret for klassificering af alt affald fra kommunerne fra 2025.
2. Affaldstilsynet deles op i et administrativt databaseret tilsyn og et fysisk tilsyn i form af kontrolbesøg hos virksomhederne. Frekvensen af affaldstilsynet skal fra 2025 være sådan, at hver 15. virksomhed årligt udtrækkes til administrativt tilsyn, og hver 75. virksomhed udtrækkes til fysisk tilsyn. I 2027 øges frekvensen til henholdsvis hver 3. virksomhed og hver 15. virksomhed.
3. For tilsyn med import og eksport af affald skal tilsynsfrekvensen fra 2025 øges, sådan at det administrative tilsyn øges fra hver 1700. affaldstransport til hver 100. affaldstransport, og det fysiske tilsyn øges fra hver 550. affaldstransport til hver 250. affaldstransport.
4. Forbrændingsanlæggene skal fra 2025 forpligtes til at afvise affaldslæs, der indeholder så meget genanvendeligt affald, at det samlede affaldslæs klassificeres som genanvendeligt. Forbrændingsanlæggene forpligtes samtidig til at give en tilbagemelding til relevante affaldstilsynsmyndigheder med henblik på, at disse fører affaldstilsyn hos den relevante affaldsproducent eller affaldsindsamler. Inden den styrkede modtagekontrol træder i kraft, skal Miljøstyrelsen udarbejde en vejledning, hvorefter forbrændingsanlæg kun må behandle affaldslæs, der falder under en mindstegrænse for indhold af genanvendeligt affald. Dette skal sikre, at forbrændingsanlæg kun må behandle affaldslæs, hvor intet eller en meget begrænset andel af affaldet potentielt ville kunne genanvendes.
5. Udførsel af affaldstilsyn samt tilsyn med import og eksport af affald skal overgå til fuld gebyrfinansiering i henhold til det EU-retlige forurenere betaler-princip.

Nærværende lovforslag indeholder bl.a. bemyndigelse til, at miljøministeren kan fastsætte regler, der implementerer pkt. 4 om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg.

Endelig ophæver lovforslaget bestemmelserne i miljøbeskyttelsesloven vedrørende etablering og drift af genbrugsområder på genbrugspladser.

Med lov nr. 898 af 21. juni 2022 blev der etableret hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til, at miljøministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om gennemførelse af et initiativ vedrørende genbrugsområder på kommunale genbrugspladser fra klimaplanen.

Lovændringen indebar, at kommunerne ved bekendtgørelse skulle forpligtes til at etablere genbrugsområder på de kommunale genbrugspladser og give private aktører, herunder frivillige organisationer, adgang til genbrugsgenstande, før de afsættes i kommunale genbrugsbutikker. Lovændringen indebar endvidere en mulighed for at fastsætte regler om, at kommunerne kunne gebyrfinansiere planlægning, etablering, drift og administration af genbrugsområder på genbrugspladser.

Efter høringer i 2022 af udkast til de to bekendtgørelser, der skulle udmønte initiativet, blev der tilkendegivet en række bekymringer, bl.a. i forhold til manglende lokal fleksibilitet, øget bureaukrati, og at reglerne kunne have konsekvenser for borgere ansat i en social beskæftigelsesordning, jf. § 103 i serviceloven (lovbekendtgørelse nr. 67 af 22. januar 2024).

Miljø- og Ligestillingsministeriet og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet valgte i foråret 2023 at sætte arbejdet med udstedelse af bekendtgørelserne i bero og afsøge, hvorvidt initiativet kunne implementeres på en mere fleksibel måde. Det har dog ikke vist sig muligt.

Aftalekredsen bag klimaplanen har derfor besluttet ikke at gennemføre initiativet og i stedet bakke op om den frivillige indsats på kommunernes genbrugspladser. Som følge heraf foreslås miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, nr. 2, og § 50 f ophævet.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Bemyndigelse til at fastsætte regler om modtagekontrol m.v. på affaldsbehandlingsanlæg

3.1.1. Gældende ret

3.1.1.1. Miljøbeskyttelsesloven

I miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 er der fastsat regler om listevirksomhed og anden erhvervsvirksomhed, som blandt andet har til formål at sikre, at affaldsforbrændingsanlæg ikke forurener omgivelserne ud over det acceptable niveau. Ved miljøtilsyn fører tilsynsmyndigheden tilsyn med, at udledningen fra virksomheden er forenelig med miljøbeskyttelseslovens formål, herunder at vilkår i godkendelser og tilladelser samt regler i bekendtgørelser efter miljøbeskyttelsesloven overholdes. I miljøgodkendelsen af affaldsforbrændingsanlæg stiller godkendelsesmyndigheden krav til, at de virksomheder, der driver anlæggene, udfører egenkontrol. Dette kan for eksempel gøres ved kamerainstallation og affalds kontrol. Herudover er der i affaldsforbrændingsbekendtgørelsens § 21 fastsat krav om egenkontrol, jf. pkt. 3.1.1.2 nedenfor.

Virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, fører på denne baggrund egenkontrol med tilkørte læs for at sikre, at kun forbrændingseget affald sendes til forbrænding. Kravet om egenkontrollen har hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 7, stk. 1, nr. 1 og 2, der har til formål at forebygge forurening fra virksomheder, anlæg m.v. Tilsyn med egenkontrollen, herunder affaldsforbrændingsanlæg stikprøvekontrol, er en del af det nuværende miljøtilsyn med affaldsforbrændingsanlæg, der har fokus på, at det indleverede affald ikke medfører forøget luftforurening fra affaldsforbrændingsanlæg.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder ikke regler om at virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, skal gennemføre en modtagekontrol med fokus på affald egnet til materialenyttiggørelse. Miljøbeskyttelsesloven indeholder dog en række generelle regler om, hvordan affald skal håndteres, herunder at udarbejdelse af politikker og regler skal følge det såkaldte affaldshierarki, jf. nedenfor.

Efter miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 1, kan miljøministeren fastsætte regler om klassificering, håndtering, sortering og opbevaring af affald. Af lovens § 45, stk. 1, fremgår, at kommunalbestyrelsen forestår håndteringen af affald, medmindre andet er fastsat i loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Det fremgår af § 46 a, stk. 2, i miljøbeskyttelsesloven, at miljøministeren kan fastsætte regler om krav til anmeldelse, dokumentation og oplysninger om affald, herunder om myndigheders, borgeres, grundejeres, virksomheders, ejeres, køberes, sælgeres og eksportørers pligt til at foretage anmeldelse af, dokumentere og afgive oplysninger om affald, herunder i sager om klassificering af affald samt foretage undersøgelser af affald for egen regning.

Af miljøbeskyttelseslovens § 6 b fremgår, at udarbejdelse af politikker og udstedelse af regler om affaldsforebyggelse og -håndtering i udgangspunktet skal ske i overensstemmelse med affaldshierarkiet. Affaldshierarkiet består af 5 niveauer, hvoraf niveau 2-5 kun omhandler affaldshåndtering, mens niveau 1 omhandler affaldsforebyggelse. Affaldshierarkiet er fastsat i § 13 i bekendtgørelse nr. 573 om affald af 23. maj 2024.

Affaldshierarkiet indeholder følgende niveauer:

- 1) Affaldsforebyggelse: Tiltag, der reducerer mængden af affald, der produceres (f.eks. direkte genbrug af byggematerialer).
- 2) Forberedelse med henblik på genbrug: Enhver nyttiggørelsesoperation i form af kontrol, rengøring eller reparation, hvor produkter eller produktkomponenter, der er blevet til affald, forberedes, således at de kan genbruges uden anden forbehandling (f.eks. kasserede mursten, der rengøres og indgår i et nyt byggeprojekt).
- 3) Genanvendelse: Enhver nyttiggørelsesoperation, hvor affaldsmaterialer omforarbejdes til produkter, materialer eller stoffer, hvad enten de bruges til det oprindelige formål eller til andre formål (f.eks. nedknusning af gips)

til anvendelse i nye plader). Heri indgår omforarbejdning af organisk materiale, men ikke energiudnyttelse og omforarbejdning til materialer, der skal anvendes til brændsel eller til opfyldningsoperationer.

- 4) Anden nyttiggørelse: Enhver nyttiggørelsesoperation, bortset fra de operationer, hvor affald forberedes til genbrug, genanvendes, energiudnyttes ved forbrænding eller forbehandles (f.eks. nedknust bygge- og anlægsaffald til opbygning af en støjvold).
- 5) Bortskaffelse: Enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, også hvis operationen som sekundær konsekvens fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse (f.eks. deponering).

3.1.1.2. Bekendtgørelse nr. 1271 af 21. november 2017 om anlæg, der forbrænder affald

I bekendtgørelse nr. 1271 af 21. november 2017 om anlæg, der forbrænder affald (affaldsforbrændingsbekendtgørelsen), er det fastsat, at virksomheder, der driver anlæggene, skal udføre en modtagekontrol med det affald, de modtager. Formålet er at sikre, at kun affald, som anlægget har godkendelse til at forbrænde, bliver forbrændt.

Ifølge affaldsforbrændingsbekendtgørelsen skal virksomheden tage alle de nødvendige forholdsregler for i det videst mulige, praktisk gennemførlige omfang at forebygge eller begrænse forurening af luft, jord, overfladevand og grundvand og andre miljøskader, lugt og støjgener samt for at undgå direkte fare for menneskers sundhed, jf. § 20 i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen. Virksomheden skal også sikre sig, at der foreligger alle nødvendige oplysninger om affaldet for at kunne vurdere, om det må indgå i den påtænkte forbrændingsproces, jf. § 21 i affaldsforbrændingsbekendtgørelsen.

Modtagekontrollen skal sikre, at affaldsforbrændingsanlægget ikke modtager affald, der ikke må forbrændes.

3.1.1.3. Ecodesignforordningen

Europa-Parlamentet og Rådet har den 13. juni 2024 vedtaget Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125, den såkaldte *ecodesignforordning*.

Forordningen, der trådte i kraft den 18. juli 2024, indeholder en overordnet ramme for krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, samt regler, som skal forebygge destruktion af usolgte forbrugerprodukter, herunder produkter, der returneres i henhold til forbrugerretten.

Det fremgår overordnet af artikel 23, at erhvervsdrivende skal træffe de nødvendige foranstaltninger, som med rimelighed kan forventes at forebygge behovet for at destruere usolgte forbrugerprodukter.

Ved destruktion forstås i henhold til forordningen »forsætlig beskadigelse eller kassering af et produkt som affald med undtagelse af at kassere det udelukkende med henblik på levering af det kasserede produkt til forberedelse med henblik på genbrug, herunder istandsættelse eller genfremstilling«.

Forordningen fastsætter regler for usolgte forbrugerprodukter. Forordningens artikel 24 forpligter således store og mellemstore virksomheder til årligt at informere om affaldshåndteringen af usolgte forbrugerprodukter på deres hjemmeside eller i forbindelse med deres bæredygtighedsrapportering. Det fremgår af artikel 24, at større virksomheder skal offentliggøre oplysninger om antal usolgte, kasserede forbrugerprodukter og grunden hertil. Det skal endvidere oplyses, hvordan produkterne er håndteret i henhold til affaldshierarkiet.

Mikrovirksomheder og små virksomheder er efter artikel 25 undtaget reguleringen om destruktion af usolgte produkter.

Efter artikel 25, stk. 1, er det fra den 19. juli 2026 forbudt at destruere usolgte forbrugerprodukter opført på bilag VII, herunder beklædning og fodtøj.

Endvidere bemyndiges Kommissionen i artikel 25, stk. 3, til at ændre bilag VII ved at vedtage delegerede retsakter med produktspecifikke forbud mod virksomheders destruktion af usolgte forbrugerprodukter.

Kommissionen kan i medfør af artikel 25 vedtage delegerede retsakter, der fastsætter undtagelser fra forbuddet mod destruktion af usolgte forbrugerprodukter, når det er relevant og af følgende grunde: 1) sundheds-, hygiejne- og sikkerhedsmæssige betænkeligheder, 2) skader forårsaget på produkter som følge af håndtering, eller som opdages, efter produktet er blevet returneret af en forbruger, og som ikke kan repareres på en omkostningseffektiv måde, 3) produkters uegnethed til det formål, de er beregnet til, 4) manglende accept af produkter, der tilbydes til donation, 5) produkters uegnethed til forberedelse med henblik på genbrug eller genfremstilling, 6) produkter, der er usælgelige på grund af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder forfalskede produkter eller 7) hvor destruktion er den mulighed, der har mindst negative miljøpåvirkninger.

3.1.2. Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Med afsæt i den Opfølgende aftale af 30. august 2022 om klimaplan for en grøn affaldssektor og cirkulær økonomi skal reglerne for en modtagekontrol ændres således, at virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæggene, fra 2025 forpligtes til at afvise affaldslæs, hvis det vurderes, at affaldslæset indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse.

Miljø- og Ligestillingsministeriet finder, at der bør fastsættes en afgrænsning af, hvornår et affaldslæs indeholder så meget affald egnet til materialenyttiggørelse, at det skal afvises af virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg.

Afvisningen kan ske på to måder. Dels kan virksomheden fysisk afvise affaldslæsset, hvorefter det bortkøres fra affaldsbehandlingsanlægget. Dels kan virksomheden administrativt afvise affaldslæsset i tilfælde, hvor det ikke er muligt fysisk at afvise affaldslæsset, f.eks. når affaldslæsset allerede undergår affaldsbehandling.

Samtidig forpligtes virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæggene, til at give en indberetning til Miljøstyrelsen med henblik på, at tilsynsmyndigheden kan føre affaldstilsyn hos den relevante affaldsproducent eller affaldsindsamlere.

Til supplerende af destruktionsforbuddet i medfør af ecode-signforordningen foreslås, at den foreslåede bemyndigelse i loven ligeledes kan anvendes til, at miljøministeren fastsætter supplerende regler om håndhævelse af forordningens og kommende delegerede retsakters forbud mod destruktion af forbrugerprodukter. Det foreslås således, at ministeren får hjemmel til at fastsætte, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, skal sikre, at affaldet er ledsaget af oplysning om affaldets indhold af usolgte forbrugerprodukter. Ministeren får endvidere hjemmel til at fastsætte, at affaldsbehandlingsanlæg skal afvise at modtage affald i form af usolgte forbrugerprodukter og underrette tilsynsmyndigheden om afvisningen samt indberette oplysninger til brug for tilsynsmyndighedens behandling af sagen.

I første omgang forventes der at blive fastsat regler om afvisning af beklædning og fodtøj, men i takt med at EU-Kommissionen vedtager nye delegerede retsakter i medfør af ecode-signforordningens artikel 25, vil omfanget af forbrugerprodukter, der skal afvises blive forøget. Reglerne forventes fastsat således, at der kun skal ske afvisning, såfremt produkterne ikke er omfattet af undtagelsesbestemmelser fastsat af Kommissionen i medfør af artikel 25, jf. ovenfor.

Det bemærkes, at ministeren kan benytte bemyndigelsesbestemmelsen til at fastsætte regler om modtagelse af affald på øvrige affaldsbehandlingsanlæg. Eksempelvis vil det være muligt at fastsætte regler om modtagelsen af affald på deponianlæg.

3.1.2.1. Krav om kontrol

Virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlægget, forpligtes at føre kontrol med affaldslæs, der modtages på anlægget. Kontrollen kan for eksempel udføres ved at kigge på et åbent affaldslæs, ved at se kameraoptagelser igennem eller ved at sprede affaldet ud på gulv.

Hvis virksomheden ved en visuel kontrol af et åbent affaldslæs, før det er læsset i silo eller ud på gulv, har vurderet, at det samlede affaldslæs er egnet til materialenyttiggørelse, vil affaldslæsset kunne afvises fysisk fra affaldsbehandlingsanlægget. Såfremt kontrollen er foretaget i form af udsprengning på gulv eller gennemgang af overvågningsbilleder af affaldslæsset på vej ned i siloen, vil det ikke være muligt, fysisk at afvise læsset.

Det skyldes, at affald, der spredes ud på gulvet eller læsset i silo, ikke er praktisk muligt at tilbageføre i den lastbil, affaldet kom med. Affaldet transporteres ofte i lukkede komprimatorbiler, og derfor er affaldet komprimeret inden aflæsning, og der er ikke det fornødne udstyr til stede på alle affaldsforbrændingsanlæg til, at en eventuel tilbagelæsning kan ske i henhold til arbejdsmiljøreglerne. Herudover er det ikke alle affaldsforbrændingsanlæg, som har de fornødne overdækkede faciliteter ved siloen til at aflæse affaldslæs og kontrollere læsset på denne måde. Mange anlæg er begrænset til at kontrollere affaldslæs ved overvågningsbilleder af aflæsning af affaldet ned i siloen.

Den foreslåede bemyndigelse i forslaget til § 44, stk. 8, nr. 1, vil medføre, at ministeren kan fastsætte regler om, at den virksomhed, der driver affaldsbehandlingsanlægget, skal udføre kontrol ved modtagelsen af affald på affaldsbehandlingsanlæg såsom affaldsforbrændingsanlæg og genanvendelsesanlæg.

Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til at fastsætte regler om, at virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, skal kontrollere repræsentativt udvalgte affaldslæs, som modtages til forbrænding med henblik på at kontrollere affaldslæsens indhold af affald egnet til materialenyttiggørelse. Det påtænkes at fastsætte regler om, at kontrollen skal udføres på minimum 5 procent af de affaldslæs, der modtages. Det påtænkes endvidere at fastsætte regler om, at anlæggene herudover skal føre kontrol ved konkret begrundet mistanke.

Kontrollen kan være tilpasset de konkrete affaldsforbrændingsanlæg og affaldslæs og kan blandt andet ske på følgende måder:

Ved visuel kontrol af åbne affaldslæs, ved visuel kontrol af kameraovervågning i siloen, eller ved at affaldet udsprenges på et gulv eller jorden, hvor affaldet gennemses. Metoderne kan kombineres.

Det forventes, at der fastsættes regler om, at der ved kontrollen foretages en vurdering af affaldets indhold af affald egnet til materialenyttiggørelse med henblik på en vurdering af, om grænsen for indhold af affald egnet til materialenyttiggørelse er overskredet, således at affaldslæsset er omfattet af reglerne.

Det bemærkes, at den vurdering, der foretages ved modtagelsekontrollen ikke vil have karakter af en forvaltningsretlig afgørelse om klassificering. Der er tale om en indledende vurdering foretaget af den virksomhed, der driver affaldsforbrændingsanlægget med henblik på at beslutte, hvorvidt der skal ske indberetning til Miljøstyrelsen med henblik på at træffe afgørelse om klassificering af affaldet.

Bemyndigelsen påtænkes endvidere udnyttet til at stille krav om, at virksomheder, der for eksempel driver genanvendelsesanlæggene, skal foretage kontrol af, hvorvidt det indleverede affald indeholder usolgte forbrugerprodukter til destruktion i strid med ecode-signforordningens bestemmel-

ser. Kontrollens karakter og omfang vil afhænge af typen af forbrugerprodukter, der omfattes af forbuddet.

3.1.2.2. *Krav om afvisning*

Den foreslåede bemyndigelse i § 44, stk. 8, nr. 2, i lovfor-
slaget § 1, nr. 1, påtænkes anvendt til at forpligte virksom-
heder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, for eksempel af-
faldsforbrændingsanlæg, til at afvise modtagelse af affalds-
læs, som indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse.

Bemyndigelsen vil medføre, at ministeren vil kunne fastsæt-
te regler om en grænse for, hvornår et affaldslæs indeholder
så meget affald egnet til materialenyttiggørelse, at det er
omfattet af reglerne.

Ministeren vil således kunne fastsætte regler om, at virk-
somheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, skal vurdere,
om et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttig-
gørelse, der overstiger en grænse.

–Derfor påtænkes bemyndigelsesbestemmelsen for eksem-
pel udnyttet på en sådan måde, at det vil være muligt at
afvise affaldet administrativt, hvilket i praksis indebærer at
informere affaldsproducenten eller affaldsindsamleren om,
at affaldet vurderes at være egnet til materialenyttiggørelse,
og der vil ske underretning til affaldsproducenten samt ind-
beretning til tilsynsmyndigheden om, at reglerne ikke er
overholdt, og affaldet derfor er afvist administrativt, men
ikke fysisk.

Den foreslåede bemyndigelse i miljøbeskyttelseslovens §
44, stk. 8, nr. 2, påtænkes endvidere anvendt til at forpligte
virksomheder, der driver genanvendelsesplanlægning til at afvise
at modtage usolgte forbrugerprodukter, der er omfattet af
destruktionsforbud ifølge ecodesignforordningen, og som
ikke lever op til eventuelle undtagelser vedtaget i delegerede
retsakter.

3.1.2.3. *Underretning og indberetning om affaldets indhold af affald egnet til materialenyttiggørelse og usolgte forbru- gerprodukter*

Den foreslåede bestemmelse i miljøbeskyttelseslovens §
44, stk. 8, nr. 3 og 4, vil bemyndige miljøministeren til
at kunne fastsætte regler om, at virksomheder, der driver
affaldsbehandlingsanlæg skal underrette affaldsproducenten
eller affaldsindsamleren, hvis det ved kontrol vurderes, at et
affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse
eller usolgte forbrugerprodukter og indberette oplysninger
til brug for affaldstilsynsmyndigheden. I forlængelse heraf
vil ministeren kunne fastsætte en grænse for, hvornår et
affaldslæs indeholder så meget affald egnet til materialenyt-
tiggørelse, at det er omfattet af reglerne.

Underretningen af affaldsproducenten eller indsamlingsvirk-
somheden forventes at skulle indeholde oplysninger om, at
der ved kontrol er fundet affald egnet til materialenyttiggø-
relse eller usolgte forbrugerprodukter, og at affaldet derfor
er afvist enten administrativt eller fysisk. Underretningen

af affaldsproducenten eller indsamlingsvirksomheden bør
gives i forbindelse med afvisningen, eller hurtigst muligt ef-
ter. Ved fysisk afvisning forstås, at affaldslæsset forvises fra
anlægget og ved administrativ afvisning forstås, at affalds-
læsset forbrændes, men at affaldsproducent eller indsam-
lingsvirksomhed underrettes om affaldets indhold af affald
egnet til materialenyttiggørelse, mens der indberettes til af-
faldstilsynsmyndigheden. Hvis det vurderes, at et affaldslæs
indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse, kan det
give anledning til et fysisk affaldstilsyn hos den pågældende
affaldsproducent eller affaldsindsamler.

Indberetningen til Miljøstyrelsen forventes at skulle indehol-
de oplysninger, som er relevante for, at Miljøstyrelsen kan
udpege virksomheder til affaldstilsyn. Det forventes endvi-
dere, at der vil blive stillet krav om digital indberetning med
hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 79 b, stk. 1, nr. 11.

3.2. **Ophævelse af bestemmelser om genbrugsområder på de kommunale genbrugspladser samt gebyrfinansie- ring hertil**

3.2.1. *Gældende ret*

I medfør af miljøbeskyttelseslovens § 50 f kan der fastsæt-
tes regler om at gennemføre klimaplanens initiativ om gen-
brugsområder.

Derudover bemyndiger § 50 f, stk. 1, miljøministeren til
at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at
etablere genbrugsområder på genbrugspladser i kommunen,
herunder om størrelse, indretning, drift og anvendelse af
genbrugsområdet. § 50 f, stk. 2, bemyndiger klima-, energi-
og forsyningsministeren til at fastsætte regler om kommu-
nalbestyrelsens pligt til at give private aktører eller kommu-
nale institutioner mulighed for at overtage genstande, der er
afleveret i genbrugsområder på genbrugspladser, herunder
om kommunalbestyrelsens pligt til at afsætte genstandene
vederlagsfrit. Klima-, energi- og forsyningsministeren be-
myndiges endvidere til at fastsætte regler om inddragelse af
offentligheden i den lokale udmøntning af ordningen, herun-
der om udelukkende digital annoncering. Bemyndigelsen er
ikke blevet udmøntet.

Det følger af § 48, stk. 1, nr. 2, at kommunalbestyrelserne
skal gebyrfinansiere planlægning, etablering, drift og admini-
stration af genbrugsområderne etableret efter § 50 f, over
kommunernes affaldsgebyr. § 48, stk. 1, nr. 2, giver udeluk-
kende hjemmel til, at de ovennævnte aktiviteter i forbindel-
se med genbrugsområder, etableret efter regler fastsat med
hjemmel i § 50 f, kan gebyrfinansieres.

3.2.2. *Miljø- og Ligestillingsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

To udkast til bekendtgørelser, der skulle udmønte initiativet,
var i høring i andet halvår af 2022. I forbindelse med hø-
ringen var der en række bemærkninger fra interessenter,
der hovedsageligt angik udformningen af ordningen. Be-
mærkningerne angik blandt andet, hvordan kommunerne

skal håndtere ansvaret for genbrugsgenstandene, hvordan finansieringen af genbrugsområder under forskellige indsamlings- og afsætningsmodeller fungerer, og hvor stor fleksibilitet kommunerne har i deres implementering af initiativet. På interessentmøder i foråret 2023 har interessenterne gentaget deres opmærksomhedspunkter.

Som opfølgning på blandt andet høring over bekendtgørelserne og dialog med branchen har Miljø- og Ligestillingsministeriet og Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderet, hvorvidt initiativet kan implementeres på en mere fleksibel måde med henblik på at reducere unødige administrative byrder og øget bureaukrati for eksempel i forbindelse med afsætning af genbrugsgenstandene. Det har dog ikke været muligt at identificere en alternativ løsning.

Aftalekredsen bag klimaplanen har derfor besluttet ikke at gennemføre initiativet og i stedet bakke op om den frivillige indsats på kommunernes genbrugspladser.

På den baggrund foreslås miljøbeskyttelseslovens § 50 f, der etablerer hjemmel til at fastsætte regler om klimaplanens genbrugsområdeinitiativ ophævet, og § 48, stk. 1, nr. 2, der giver kommunalbestyrelserne mulighed for at gebyrfinansiere genbrugsområder efter § 50 f, ophævet.

4. Konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål

Lovforslaget forventes at bidrage positivt til realisering af verdensmål 12.5., hvorefter affaldsgenereringen skal reduceres væsentligt inden 2030 gennem forebyggelse, reduktion, genvinding og genbrug.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil ikke i sig selv medføre økonomiske konsekvenser eller implementeringskonsekvenser for det offentlige.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse forventes ikke ved udmøntning i bekendtgørelser med ophæng i lovforslaget at medføre forøgede opgaver for det offentlige. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil dog medføre afledte økonomiske omkostninger for Miljøstyrelsen. Dette skyldes, at lovforslaget bemyndiger ministeren til at stille krav om, at affaldsbehandlingsanlæg, der har afvist at modtage affald i medfør af bestemmelser fastsat i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 44, stk. 8, nr. 4, skal indberette tilsynsmyndigheden om afvisningen med oplysninger til brug for affaldstilsynet. Miljøstyrelsens tilsyn på baggrund af indberetninger fra affaldsbehandlingsanlæg reguleres i en ny bekendtgørelse om affaldstilsyn, der forventes at træde i kraft den 1. januar 2025. De økonomiske konsekvenser analyseres i forbindelse med udarbejdelsen af denne bekendtgørelse.

Det er ministeriets vurdering, at lovforslaget efterlever de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning, jf. Digitaliseringsstyrelsens vejledning.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at lovforslaget er i overensstemmelse med princip nr. 2 om digital kommunikation, da affaldsbehandlingsanlæggenes indberetninger til Miljøstyrelsen forventes at skulle ske digitalt. Det forventes således, at der bliver fastsat regler i medfør af § 79 b, stk. 1, nr. 12, i miljøbeskyttelsesloven om, at indberetninger fra virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, vil skulle sendes via et digitalt it-system, som Miljøstyrelsen administrerer. Det digitale system vil formentlig være Affaldsdatasystemet, som virksomhederne allerede i dag benytter til at rapportere data om affald.

Om princip nr. 3 om automatiske sagsgange bemærkes, at der ikke eksisterer en kendt metode til objektivt at vurdere, om et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse over en vis mindstegrænse. Efter Miljø- og Ligestillingsministeriets vurdering vil det heller ikke være muligt at fastsætte en metode på en hensigtsmæssig måde. På den baggrund er det nødvendigt, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, kan udøve et fagligt skøn, når det skal vurderes, om et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse over mindstegrænsen.

Miljø- og Ligestillingsministeriet vurderer, at lovforslaget er i overensstemmelse med princip nr. 7 om forebyggelse af snyd og fejl. Det forventes, at der med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 46 a vil blive fastsat pligt for virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, om at indberette data til Miljøstyrelsen om afviste affaldslæs og om det totale antal modtagne affaldslæs.

Lovforslaget omfatter primært bemyndigelsesbestemmelser, som senere vil skulle udmøntes på bekendtgørelsesniveau. I forbindelse med udmøntningen af bemyndigelsesbestemmelserne vil der i øvrigt blive taget hensyn til principperne om digitaliseringsklar lovgivning.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vil ikke i sig selv medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Omfanget af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet vil afhænge af, hvorledes bemyndigelsesbestemmelserne udmøntes. Nedenstående skøn er derfor behæftet med en betydelig usikkerhed.

Erhvervsstyrelsen har vurderet, at lovforslaget giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som kan medføre væsentlige administrative konsekvenser for erhvervslivet. De administrative konsekvenser består i, at miljøministeren kan fastsætte regler om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, skal foretage kontrol af affaldets indhold samt krav om indberetning til Miljøstyrelsen, jf. miljøbeskyttelsesloven § 44, stk. 8, nr. 1 og 4.

Efter de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser kan ministeren fastsætte regler om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, skal foretage visuel eller fysisk kontrol af affald egnet til materialenyttiggørelse. Der foretages

allerede i dag stikprøvekontroller på blandt andet affaldsforbrændingsanlæg i forbindelse med eksisterende krav om egenkontrol på affaldsforbrændingsanlæg. Alle virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg er forpligtet til at udføre egenkontrol i forbindelse med deres miljøgodkendelse. Det er hensigten, at de regler, der påtænkes at udmøntes i affaldsbekendtgørelsen i forhold til kontrol af affald egnet til materialenyttiggørelse, skal implementeres således, at de følger de eksisterende krav om egenkontrol. Der forventes derfor ikke at blive stillet mere vidtgående krav til affaldsbehandlingsanlæggene end dem, der allerede eksisterer for deres nuværende egenkontrol. Det forventes, at kontrol af affald egnet til materialenyttiggørelse kan ske i forbindelse med egenkontrol, hvorved de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet holdes nede.

Ligeledes forventes det, at der ligesom i de eksisterende krav om egenkontrol indføres fleksibilitet i forhold til, hvordan for eksempel affaldsforbrændingsanlæggene kan vælge at udføre en kontrol.

Herudover indebærer de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser, at der kan fastsættes regler om, at virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæggene, skal afvise affald, hvis det vurderes, at affaldet indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse over en vis grænse, samt at affaldsforbrændingsanlæggene i disse tilfælde skal foretage en indberetning til Miljøstyrelsen og en underretning til affaldsproducenten eller affaldsindsamleren. Dette vurderes at medføre mindre administrative konsekvenser for de virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæggene.

Der forbrændes ca. 3,6 mio. tons affald om året i Danmark. Det gennemsnitlige vognlæs vejer ca. 4 tons. Det betyder, at der ved stikprøvekontrol på 5 procent, vil være ca. 45.000 vognlæs som skal kontrolleres om året.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser, mio. kr., kontrol modtageanlæg

År	2025	2026	2027	2028	herefter varige
Løn	4,6	4,6	3,4	3,4	3,4
Drift	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
I alt	4,6	4,6	3,4	3,4	3,4

Ud af de samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser for kontrol på affaldsforbrændingsanlæg udgør de administrative omkostninger ca. 1 mio. kr. årligt i perioden 2025-2026

Administrative omkostninger, mio. kr. stikprøvekontrol modtageanlæg (andel af de samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser)

År	2025	2026	2027	2028	Herefter varige
Administrative omkostninger	1,0	1,0	0,5	0,5	0,5

I alt vurderes de nye krav til virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, ikke at udgøre nogle større erhvervsøkonomiske konsekvenser, idet kontrollen kan udføres i forbindelse med allerede pålagt egenkontrol, og krave-

Når et vognlæs udtages til kontrol, skal der føres kontrol med indholdet af affald egnet til materialenyttiggørelse. Kontrollen kan udføres i forbindelse med egenkontrol, og affaldsforbrændingsanlæggene vurderer selv, at dette vil medføre et merforbrug på 15 minutter pr. kontrol i de første 2 år, hvorefter der vil opnås en rutine eller effektivisering, som medfører en tidsgevinst på 3 minutter pr. kontrol.

Såfremt det vurderes, at affaldet indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse over en vis grænse, skal virksomhederne, der driver affaldsbehandlingsanlæg, indberette oplysninger herom til affaldstilsynsmyndigheden. Virksomhederne, der driver affaldsforbrændingsanlæggene, anslår, at tidsforbruget til indberetning af oplysninger om affald egnet til materialenyttiggørelse vil udgøre 4 minutter i de første 2 år, hvorefter der vil være opnået en vis rutine, som medfører en tidsgevinst på 2 minutter. Disse tal baserer sig på kontrol af alle papirer for alle kontroller. I praksis forventes det, at virksomhederne, der driver anlæggene, kun vil gennemgå papirer ved læs, hvor det umiddelbart vurderes, at det samlede affaldslæs er egnet til materialenyttiggørelse.

Eftersom virksomhederne, der driver affaldsforbrændingsanlæggene allerede foretager lignende kontroller for egenkontrol, findes der allerede eksisterende it-systemer, der på sigt vil kunne håndtere en styrkelse af modtagekontrollen. Det forventes, at systemet vil være klar til at håndtere den styrkede modtagekontrol medio 2025.

Herunder ses en opsummering af et foreløbigt skøn over de samlede erhvervsøkonomiske omkostninger, der er forbundet med implementering og drift af kontrol på affaldslæs for affald egnet til materialenyttiggørelse.

og fra 2027 og frem ca. 0,5 mio. kr. årligt, som opsummeret i nedenstående tabel.

ne til stikprøvekontrollen ikke overstiger kravene til egenkontrollen.

I ecodesignforordningen fastsættes et forbud mod destruk-

tion af usolgte forbrugerprodukter blandt andet usolgte beklædningsgenstande og fodtøj. Da der i dag allerede eksisterer modtagekontrol på genanvendelses anlæg for tekstiler, vurderes udmøntningen af bemyndigelsesbestemmelserne for så vidt angår genanvendelses anlæg for tekstiler ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser. Det er ikke muligt at vurdere de økonomiske og administrative konsekvenser for andre genanvendelses anlæg, da det på nuværende tidspunkt ikke er fastlagt, hvilke forbrugerprodukter der vil blive omfattet af ecodesignforordningens bestemmelser på sigt.

Ophævelsen af bestemmelserne om genbrugsområder på kommunale genbrugspladser vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget medfører ikke administrative konsekvenser for borgere.

8. Klimamæssige konsekvenser

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil ikke i sig selv medføre klimamæssige konsekvenser. Bemyndigelsesbestemmelserne kan dog i forbindelse med udmøntning i bekendtgørelse medføre klimamæssige konsekvenser. Der er ikke regnet på de konkrete klimamæssige konsekvenser ved udmøntning af reglerne i bekendtgørelsen. Dog forventes det, at der er positive klimamæssige konsekvenser, idet det forventes, at der vil genanvendes mere affald, som dermed ikke forbrændes. Forventningen bygger på en antagelse om, at forbrændingskapaciteten reduceres i takt med, at mængden af forbrændingsegnet affald (ekskl. farligt affald, haveaffald og slam) reduceres. Det er vurderingen, at der ikke er klimamæssige konsekvenser på mere end 10.000 tons CO₂-ækvivalenter.

Ophævelsen af bestemmelserne om genbrugsområder på kommunale genbrugspladser vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil ikke i sig selv medføre miljø- og naturmæssige konsekvenser. Bemyndigelsesbestemmelserne kan dog i forbindelse med udmøntning i bekendtgørelse medføre miljø- og naturmæssige konsekvenser. Der er ikke regnet på de konkrete miljø- og naturmæssige konsekvenser ved udmøntning af reglerne i bekendtgørelsen. Dog forventes det, at der er positive miljø- og naturmæssige konsekvenser, idet en styrket modtagekontrol indebærer tættere opsyn med virksomhedernes affaldshåndtering og dermed forventet højere regelefterlevelse. Dette forventes at medføre, at en højere andel af erhvervsaffald sorteres til materialenyttiggørelse. Den præcise mængde affald, der flyttes fra andre behandlingsformer (forbrænding, anden endelig materialenyttiggørelse og deponering) til genanvendelse - eller for så vidt angår usolgte forbrugerprodukter forberedelse med henblik på genbrug -

forventes derfor også at afhænge af hyppigheden af tilsyn hos virksomhederne. Det vurderes ikke, at udmøntning i bekendtgørelse vil have væsentlige miljø- og naturmæssige konsekvenser.

Ophævelsen af bestemmelserne om genbrugsområder på kommunale genbrugspladser vurderes ikke at have miljø- og naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder bemyndigelse til, at miljøministeren udsteder supplerende regler til ecodesignforordningens bestemmelser om destruktion af usolgte forbrugerprodukter (Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1781 af 13. juni 2024 om fastlæggelse af en ramme for fastsættelse af krav til miljøvenligt design for bæredygtige produkter, om ændring af direktiv (EU) 2020/1828 og forordning (EU) 2023/1542 og om ophævelse af direktiv 2009/125). Lovforslaget indeholder herudover ikke EU-retlige aspekter.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 18. juni 2024 til den 22. august 2024 (65 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

ARI Affalds- og Ressourceindustrien, Advokatsamfundet, AffaldPlus, ARC, ARGO, BOFA, Brancheforeningen Cirkulær, Brancheforeningen for Genanvendelse af Organiske Restprodukter til Jordbrugsformål, CONCITO, COOP Danmark A/S, COWI A/S, DTL - Danske Vognmænd, DAK-OFA, DCE - Nationalt Center for Miljø og Energi, DTU, DTU Miljø, Danmarks Naturfredningsforening, DI Byggeri, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Miljøteknologi, Dansk Mode & Textil, Dansk Selskab for Miljøret, DPA-system, Energnist Esbjerg, Energnist Kolding, Fjernvarme Fyn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Fortum (tidligere Kommunekemi A/S og Ekokem A/S), Frederikshavn Affaldskraftvarmeværk, Genvindingsindustrien, Glasindustrien (GI), Greenpeace, Danmark, Hammel Fjernvarme, Horesta, Ingeniørforeningen (IDA), Institut for Miljøvidenskab, ISOBRO, ITD – International Transport Danmark, Kirkens Korshær, KL (Kommunernes Landsforening), Kraftvarmeværk Thisted, Kredsløb Energianlæg Skanderborg, Kredsløb Energipark Lisbjerg, Københavns Universitet, Miljø- og Fødevareklagenævnet, Maabjerg Energy Center, NIRAS A/S, NOAH, Nordværk Energianlæg Nord, Nordværk Energianlæg Aalborg, Norfos, Plastindustrien, Rambøll Danmark, REFA, Roskilde Universitet, Rådet for Grøn Omstilling, Sammenslutningen af danske småøer, SMV Danmark, Sønderborg Kraftvarmeværk, Vestforbrænding,

WWF Verdensnaturfonden, Aarhus Universitet og Aars Fjernvarme.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	De første 2 år forventes de samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser i forbindelse med øget kontrol med affald egnet til materialenyttiggørelse på 4,6 mio.kr. årligt. Derefter forventes det at falde til 3,4 mio. årligt.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	Ud af de samlede erhvervsøkonomiske konsekvenser for kontrol på affaldsforbrændingsanlæg udgør de administrative omkostninger ca. 1 mio. kr. årligt i perioden 2025-2026 og fra 2027 og frem ca. 0,5 mio. kr. årligt.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen direkte konsekvenser Der forventes indirekte positive konsekvenser, idet udmøntningen vil medføre, at der genanvendes mere erhvervsaffald, som dermed ikke forbrændes.	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen direkte konsekvenser Det forventes, at der vil være indirekte positive konsekvenser, da det forventes at en styrket kontrol vil medføre en højere regelefterlevelse vedr. sortering af erhvervsaffald til materialenyttiggørelse.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder bemyndigelse til, at miljøministeren udsteder supplerende regler til ecodesignforordningens bestemmelser om destruktion af usolgte forbrugerprodukter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet regulering) (sæt X)	Ja Nej x	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 er der fastsat regler om listevirksomhed og anden erhvervsvirksomhed, som blandt andet har til formål at sikre, at forbrændingsanlæg ikke forurener omgivelserne ud over det acceptable niveau. Ved et miljøtilsyn efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 9 fører tilsynsmyndigheden tilsyn med, at udledningen fra virksomheden er forenelig med miljøbeskyttelseslovens formål, herunder at vilkår i godkendelser og tilladelser samt regler i bekendtgørelser overholdes.

Miljøbeskyttelsesloven indeholder derimod ikke regler om eller hjemmel til at fastsætte regler om modtagekontrol med fokus på affald egnet til materialenyttiggørelse på affaldsbehandlingsanlæg, der modtager affald med henblik på forbrænding. Miljøbeskyttelsesloven indeholder dog en række generelle regler om, hvordan affald skal håndteres, herunder at udarbejdelse af politikker og regler skal følge det såkaldte affaldshierarki, jf. nedenfor.

Det foreslås med lovforslaget i § 44 at indsætte et nyt *stk. 8*, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om modtagelse af affald hos virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg. Herunder regler om virksomheders forpligtelser til at kontrollere affaldets indhold, afvise modtagelsen af visse typer affald, underrette affaldsproducenten eller affaldsindsamleren om foretagne kontroller og indberette oplysninger til brug for affaldstilsynsmyndigheden.

Det foreslåede indebærer, at der kan fastsættes regler om modtagekontrol på affaldsforbrændingsanlæg. Ved kontrol af affald, der modtages på affaldsforbrændingsanlæg, skal virksomhederne vurdere indholdet af affald egnet til materialenyttiggørelse, for på den måde, at sikre, at alene forbrændingsegnet affald, forbrændes.

Det bemærkes, at bemyndigelsesbestemmelsen kan anvendes til at udstede regler om modtagekontrol på andre affaldsbehandlingsanlæg, for eksempel modtagekontrol på deponianlæg.

Ved affald egnet til materialenyttiggørelse forstås i overensstemmelse med affaldsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 1, affald, som kan forberedes til genbrug, genanvendes eller anvendes til anden endelig materialenyttiggørelse eller forbehandling med henblik på en af de nævnte behandlingsformer.

Ved usolgte forbrugerprodukter forstås i henhold til ecodesignforordningens artikel 2 ethvert forbrugerprodukt, der ikke er blevet solgt, herunder overskudslager, for stor lageropbygning og ukurante produkter og produkter, som er blevet returneret af en forbruger på grundlag af dennes fortrydelsesret i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2011/83/EU om forbrugerrettigheder, eller, hvor det er rele-

vant, under en eventuel længere fortrydelsesfrist, som den handlende har givet.

Det foreslås i *nr. 1*, at ministeren vil kunne fastsætte regler om virksomheders forpligtelser til at kontrollere affaldets indhold.

Det foreslåede indebærer, at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, skal foretage kontrol af affaldets indhold af affald egnet til materialenyttiggørelse og usolgte forbrugerprodukter.

Ved »kontrollere« forstås en undersøgelse af, hvorvidt affaldets indhold overstiger en vis grænse for affald egnet til materialenyttiggørelse eller indeholder usolgte forbrugerprodukter. Undersøgelsen vil kunne udføres ved visuel kontrol af åbne affaldslæs, ved gennemsyn af materiale fra overvågningskameraer, ved udspreddning af dele af affaldet på gulv eller på anden vis, der er egnet til at fastlægge affaldets indhold.

Den foreslåede bestemmelse forventes udmøntet i affaldsbekendtgørelsen med regler om, at virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, skal føre kontrol med en vis andel af de affaldslæs, der modtages på affaldsforbrændingsanlægget. Bemyndigelsen forventes herudover anvendt til at fastsætte regler om, at affaldsforbrændingsanlæg skal føre kontrol ved begrundet mistanke om, at et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse.

Den foreslåede bestemmelse forventes endvidere at blive udmøntet ved, at der, når ecodesignforordningen træder i kraft, vil blive fastsat bestemmelser om, at virksomheder, der driver genanvendelsesanlæg, skal føre kontrol med, hvorvidt indleverede affaldslæs indeholder usolgte forbrugerprodukter i strid med reglerne i ecodesignforordningen. Hvordan kontrollen nærmere skal foregå, vil afhænge af hvilket forbrugerprodukt, der er tale om.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *nr. 2*, at ministeren vil kunne fastsætte regler om at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, skal afvise modtagelsen af visse typer affald.

Det foreslåede indebærer, at miljøministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, der modtager affald med henblik på forbrænding, skal afvise affald, hvis det vurderes, at affaldet indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse.

Miljøministeren bliver endvidere bemyndiget til at fastsætte regler om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, der modtager affald med henblik på genanvendelse, skal afvise affald i form af usolgte forbrugerprodukter.

Det bemærkes, at der vil blive fastsat regler om en grænse

for, hvornår et affaldslæs indeholder så meget affald egnet til materialenyttiggørelse, at det er omfattet af reglerne.

Ved »afvise« forstås dels en egentlig fysisk afvisning, hvorved affaldet nægtes modtaget på anlægget og dels en såkaldt administrativ afvisning, hvorved affaldet af praktiske årsager alligevel modtages og behandles på anlægget uanset indhold, jf. nedenfor.

I praksis er det forventningen, at afvisningen kommer til at foregå på følgende måde:

En virksomhed, der driver affaldsforbrændingsanlæg, foretager kontrol af et affaldslæs i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af det foreslåede § 44, nyt stk. 8. Kontrollen kan for eksempel være visuel kontrol af et åbent læs, kontrol i form af videoovervågning eller kontrol ved udspreddning af affald på gulv. Hvis kontrollen medfører, at det vurderes, at affaldet indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse over en vis grænse, skal virksomheden afvise affaldslæsset. Det bemærkes, at kontrollen fra affaldsforbrændingsanlæggets side alene er en indledende vurdering af affaldet. Den egentlige klassificering af affaldet foretages af Miljøstyrelsen efter indberetning om afvisningen fra virksomheden, der driver affaldsforbrændingsanlægget.

Afvisning kan ske på to måder; ved en fysisk afvisning eller ved en administrativ afvisning. Ved en fysisk afvisning nægter affaldsforbrændingsanlægget at modtage affaldet og læsset bortkøres fra anlægget. Såfremt kontrollen er foretaget i form af gennemgang af overvågningsbilleder af affaldslæsset på vej ned i siloen eller udspreddning på gulv, vil det ikke være muligt fysisk at afvise læsset.

I sådanne tilfælde vil affaldslæsset blive behandlet på affaldsforbrændingsanlægget, og der vil i stedet skulle gennemføres en administrativ afvisning, hvorved affaldsforbrændingsanlægget underretter affaldsproducenten eller -indsamleren og meddeler, at affaldet er administrativt afvist, og at der vil ske indberetning til Miljøstyrelsen, jf. nedenfor.

Bemyndigelsen påtænkes udnyttet til at fastsætte regler i affaldsbekendtgørelsen om, at virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg, skal afvise at modtage affaldslæs, der indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse over en vis grænse.

Bemyndigelsen forventes endvidere anvendt til at fastsætte regler om, at virksomheder, der driver genanvendelsesanlæg, skal afvise at modtage affald, der er omfattet af destruktionsforbud vedtaget i medfør af ecodesignforordningens artikel 25.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i nr. 3, at ministeren vil kunne fastsætte regler om virksomheders forpligtelser til at underrette affaldsproducenten eller affaldsindsamleren om foretagne kontroller.

Det foreslåede indebærer, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, skal underrette affaldsproducenten eller affaldsindsamleren, hvis det ved kontrol vurderes, at et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse eller usolgte forbrugerprodukter.

Ved oplysninger forstås nærmere angivne data om den virksomhed, der har afleveret affaldet og om affaldets beskaffenhed, der er relevant for affaldstilsynsmyndighedens mulighed for at oplyse sagen, herunder eksempelvis, navn, CVR-nummer, P-nummer, affaldstype og vægt.

Bemyndigelsen påtænkes anvendt til at fastsætte regler i affaldsbekendtgørelsen om, at virksomheder, der driver affaldsforbrændingsanlæg og som har vurderet, at et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse over en vis grænse eller usolgte forbrugerprodukter, skal underrette den affaldsproducerende virksomhed eller indsamlingsvirksomheden om kontrollen.

Bemyndigelsen påtænkes endvidere anvendt til at fastsætte regler i affaldsbekendtgørelsen, om at virksomheder, der driver genanvendelsesanlæg og som har vurderet, at et affaldslæs indeholder usolgte forbrugerprodukter, der er omfattet af destruktionsforbud i henhold til ecodesignforordningen, skal underrette den affaldsproducerende virksomhed eller indsamlingsvirksomheden.

Underretningen af affaldsproducenten eller indsamleren skal indeholde oplysninger om, at der ved kontrol er fundet affald egnet til materialenyttiggørelse over en vis grænse eller usolgte forbrugerprodukter, og at affaldet derfor er afvist enten administrativt eller fysisk. Ved fysisk afvisning forstås, at affaldslæsset forvises fra anlægget, og ved administrativ afvisning forstås, at affaldslæsset forbrændes, men at affaldsproducent og affaldstilsynsmyndighed underrettes om affaldets indhold af affald egnet til materialenyttiggørelse.

Endelig påtænkes bemyndigelsen anvendt til at fastsætte regler i affaldsbekendtgørelsen om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, skal underrette affaldsproducenten eller affaldsindsamleren, såfremt det er vurderet, at et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse over en vis grænse eller usolgte forbrugerprodukter.

Det foreslåede indebærer, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, skal indberette en række nærmere angivne oplysninger til brug for Miljøstyrelsens tilsyn, for eksempel oplysninger om den afleverende virksomheds navn, CVR-nummer, P-nummer, type af usolgte forbrugerprodukter og vægt.

Indberetningen forventes at skulle foretages elektronisk til Miljøstyrelsen i et system, der er under udvikling. Indtil færdiggørelsen af indberetningssystemet vil indberetning kunne ske som nærmere anvist af Miljøstyrelsen i affaldsbekendtgørelsen.

Hvis det vurderes, at et affaldslæs indeholder affald egnet til materialenyttiggørelse over en vis grænse, kan det give anledning til et fysisk affaldstilsyn hos den pågældende affaldsproducent eller affaldsindsamler, som herefter vil skulle betale et gebyr for tilsynet. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 48, stk. 1, nr. 2, at kommunalbestyrelserne skal gebyrfinansiere planlægning, etablering, drift og administration af genbrugsområderne etableret efter § 50 f. § 48, stk. 1, nr. 2, giver udelukkende hjemmel til, at de ovennævnte aktiviteter kan gebyrfinansieres i forbindelse med de pågældende genbrugsområder.

Det foreslås, at miljøbeskyttelsesloven § 48, stk. 1, nr. 2, ophæves.

Den foreslåede ophævelse indebærer, at det ikke vil være muligt at gebyrfinansiere planlægning, etablering, drift og administration af genbrugsområderne etableret efter § 50 f.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, om ophævelsen af § 50 f, der giver miljøministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om kommunalbestyrelsens pligt til at etablere genbrugsområder på genbrugspladser i kommunen, herunder om størrelse, indretning, drift og anvendelse af genbrugsområdet.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 8, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 5, nævnte henlæggelser til planlagte investeringer, herunder vilkår om sammenhæng til affaldsplaner og om kommunalbestyrelsens beslutning om henlæggelser på baggrund af konkrete, planlagte og budgetterede investeringer og deres finansiering.

Det foreslås, at § 48, stk. 8, ændres således, at »stk. 1, nr. 5« ændres til »stk. 1, nr. 4«.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 2 om, at miljøbeskyttelseslovens § 48, stk. 1, nr. 2, ophæves, hvorefter stk. 1, nr. 3-5, bliver til stk. 1, nr. 2-4.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af miljøbeskyttelseslovens § 50 f, stk. 1, at miljøministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens pligt til at etablere genbrugsområder på genbrugspladser i kommunen, herunder om størrelse, indretning, drift og anvendelse af genbrugsområdet. Det følger af samme bestemmelses stk. 2, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens pligt til at give private aktører eller kommunale institutioner mulighed for at overtage genstande, der er afleveret i genbrugsområder på genbrugspladser, herunder om kommunalbestyrelsens pligt til at afsætte genstandene vederlagsfrit. Af stk. 2, 2. pkt. følger desuden, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om inddragelse af offentligheden i den lokale udmøntning af ordningen, herunder om udelukkende digital annoncering.

Det foreslås, at § 50 f ophæves.

Den foreslåede ophævelse indebærer, at det ikke vil være muligt for miljøministeren og klima-, energi- og forsyningsministeren at fastsætte regler om genbrugsområder på kommunale genbrugspladser.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2025.

Hovedloven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. miljøbeskyttelseslovens § 118, og kan heller ikke sættes i kraft for Færøerne og Grønland, hvorfor denne lov heller ikke vil gælde for Færøerne og Grønland, og heller ikke kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	Lovforslaget
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 48 af 12. januar 2024, som ændret ved § 2 i lov nr. 322 af 2. april 2024 og lov nr. 323 af 2. april 2024, foretages følgende ændringer:</p>
<p>§ 44. ---</p> <p><i>Stk. 2-7. ---</i></p>	<p>1. I § 44 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:</p> <p>»<i>Stk. 8.</i> Miljøministeren kan fastsætte regler om modtagelsen af affald hos virksomheder, der driver affaldsbehandlingsanlæg, herunder regler om virksomhedernes forpligtelser til at:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) kontrollere affaldets indhold, 2) afvise modtagelsen af visse typer affald, 3) underrette affaldsproducenten eller affaldsindsamlere om at foretage kontroller, og 4) indberette oplysninger til brug for affaldstilsynsmyndigheden.«
<p>§ 48, stk. 1</p> <p>Kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) --- 2) planlægning, etablering, drift og administration af genbrugsområder på genbrugspladser, jf. § 50 f, 3) betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets tilsyn efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf og omkostninger efter § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet, 	<p>2. § 48, stk. 1, nr. 2, ophæves.</p> <p>Nr. 3-5 bliver herefter nr. 2-4.</p> <p>§ 48</p> <p>Kommunalbestyrelsen skal fastsætte gebyrer til dækning af udgifter til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) --- 2) betaling af gebyrer efter § 48 g, stk. 1, udgifter afholdt i forbindelse med Forsyningstilsynets tilsyn efter dette kapitel eller regler udstedt i medfør heraf og omkostninger efter § 11, stk. 1, i lov om Forsyningstilsynet,

<p>4) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a, og</p> <p>5) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog stk. 8 og § 50 a.</p>	<p>3) indsamling og registrering af oplysninger, jf. § 46 a, og</p> <p>4) forskudsvis dækning af planlagte investeringer på affaldsområdet, jf. dog stk. 8 og § 50 a.</p>
<p>§ 48, stk. 8</p> <p>Stk. 8. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 5, nævnte henlæggelser til planlagte investeringer, herunder vilkår om sammenhæng til affaldsplaner og om kommunalbestyrelsens beslutning om henlæggelser på baggrund af konkrete, planlagte og budgetterede investeringer og deres finansiering.</p>	<p>3. I § 48, stk. 8, ændres »stk. 1, nr. 5« til: »stk. 1, nr. 4«.</p> <p><i>Stk. 8.</i> Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om de i stk. 1, nr. 4, nævnte henlæggelser til planlagte investeringer, herunder vilkår om sammenhæng til affaldsplaner og om kommunalbestyrelsens beslutning om henlæggelser på baggrund af konkrete, planlagte og budgetterede investeringer og deres finansiering.</p>
<p>§ 50 f</p> <p>Miljøministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens pligt til at etablere genbrugsområder på genbrugspladser i kommunen, herunder om størrelse, indretning, drift og anvendelse af genbrugsområdet.</p> <p><i>Stk. 2.</i></p> <p>Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om kommunalbestyrelsens pligt til at give private aktører eller kommunale institutioner mulighed for at overtage genstande, der er afleveret i genbrugsområder på genbrugspladser, herunder om kommunalbestyrelsens pligt til at afsætte genstandene vederlagsfrit. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter endvidere regler om inddragelse af offentligheden i den lokale udmøntning af ordningen, herunder om udelukkende digital annoncering.</p>	<p>3. § 50 f ophæves</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p style="text-align: center;">Loven træder i kraft den 1. januar 2025.</p>